

ΣΥΜΒΑΣΗ

που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ της παρούσας σύμβασης, κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στην πράξη του Συμβουλίου για την κατάρτιση της σύμβασης περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ τη βελτίωση της δικαστικής συνεργασίας επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης, χωρίς να θίγονται οι κανόνες για την προστασία της ατομικής ελευθερίας,

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ το κοινό συμφέρον των κρατών μελών να εξασφαλίσουν ότι η αμοιβαία δικαστική συνδρομή μεταξύ τους θα παρέχεται γρήγορα και αποτελεσματικά κατά τρόπο σύμφωνο με τις θεμελιώδεις αρχές του εθνικού τους δικαίου και σύμφωνα με τα ατομικά δικαιώματα και τις αρχές της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την εμπιστοσύνη τους στη δομή και τη λειτουργία των νομικών τους συστημάτων και στην ικανότητα όλων των κρατών μελών να εγγυηθούν μια δίκαιη δίκη,

ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΗΣΗ να συμπληρωθεί η ευρωπαϊκή σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων της 20ής Απριλίου 1959 και άλλες συμβάσεις που ισχύουν στον τομέα αυτόν με μια σύμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι διατάξεις αυτών των συμβάσεων εξακολουθούν να ισχύουν για όσα θέματα δεν ρυθμίζει η παρούσα σύμβαση,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι τα κράτη μέλη θεωρούν σημαντική την ενίσχυση της δικαστικής συνεργασίας, ενώ συνεχίζουν να εφαρμόζουν την αρχή της αναλογικότητας,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η σύμβαση ρυθμίζει την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις αρχές της σύμβασης της 20ής Απριλίου 1959,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι ωστόσο το άρθρο 20 της παρούσας σύμβασης καλύπτει ορισμένες ειδικές περιπτώσεις παρακολούθησης τηλεπικοινωνιών, χωρίς να επηρεάζει καθόλου άλλες τέτοιες περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από την παρούσα σύμβαση ισχύουν οι γενικές αρχές διεθνούς δικαίου,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η παρούσα σύμβαση δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών για τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας και ότι κάθε κράτος μέλος είναι αρμόδιο να καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 33 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό ποιους όρους θα διατηρεί τη δημόσια τάξη και θα διαφυλάσσει την εσωτερική ασφάλεια,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σχέση με άλλες συμβάσεις περί αμοιβαίας συνδρομής

1. Σκοπός της παρούσας σύμβασης είναι η συμπλήρωση των διατάξεων και η διευκόλυνση της εφαρμογής μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
 - α) της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, της 20ής Απριλίου 1959 (εφεξής αποκαλούμενης «ευρωπαϊκή σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής»·
 - β) του πρόσθετου πρωτοκόλλου της 17ης Μαρτίου 1978 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής·
 - γ) των διατάξεων περί αμοιβαίας συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (εφεξής αποκαλούμενης «Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν»), οι οποίες δεν καταργούνται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2·
 - δ) του κεφαλαίου 2 της συνθήκης για την έκδοση και την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, της 27ης Ιουνίου 1962, μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της 11ης Μαΐου 1974 (εφεξής αποκαλούμενης «Συνθήκης Μπενελούξ»), στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ.
2. Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή ευνοικότερων διατάξεων διμερών ή πολυμερών συμφωνιών συναπτομένων μεταξύ κρατών μελών, ούτε, όπως προβλέπει το άρθρο 26 παράγραφος 4 της ευρωπαϊκής σύμβασης περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, διακανονισμούς συναπτομένους στον τομέα της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, που έχουν συμφωνηθεί βάσει ομοιόμορφης νομοθεσίας ή ειδικών κανόνων που προβλέπουν την αμοιβαία εφαρμογή μέτρων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής στο έδαφος εκάστου.

Άρθρο 2

Διατάξεις που αφορούν το κεκτημένο του Σένγκεν

1. Οι διατάξεις των άρθρων 3, 5, 6, 7, 12 και 23 και, στο βαθμό που έχουν σημασία για το άρθρο 12, των άρθρων 15 και 16 και, στο βαθμό που έχουν σημασία για τα αναφερόμενα άρθρα, του άρθρου 1, συνιστούν μέτρα για την τροποποίηση ή για την περαιτέρω εξέλιξη των διατάξεων περί των οποίων το παράρτημα Α της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας όσον αφορά τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, εφαρμογή και ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν⁽¹⁾.
2. Καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 49 στοιχείο α) και των άρθρων 52, 53 και 73 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν.

Άρθρο 3

Διαδικασίες για τις οποίες θα παρέχεται επίσης αμοιβαία δικαστική συνδρομή

1. Αμοιβαία δικαστική συνδρομή παρέχεται επίσης σε διαδικασίες για πράξεις οι οποίες, βάσει του εθνικού δικαίου του αιτούντος κράτους μέλους ή του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, ή αμφοτέρων, τιμωρούνται ως παραβάσεις κανόνων δικαίου από διοικητικές αρχές, κατά της αποφάσεως των οποίων μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου του έχει δικαιοδοσία ιδίως επί ποινικών υποθέσεων.
2. Αμοιβαία δικαστική συνδρομή παρέχεται επίσης για ποινικές διαδικασίες και διαδικασίες της παραγράφου 1 οι οποίες αφορούν αδικήματα ή παραβάσεις επισύρουσες την ευθύνη νομικού προσώπου στο αιτούν κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

Άρθρο 4

Διατυπώσεις και διαδικασίες κατά την εκτέλεση αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής

1. Όταν παρέχεται αμοιβαία δικαστική συνδρομή, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση συμμορφώνεται προς τις διατυπώσεις και διαδικασίες που υπέδειξε ρητά το αιτούν κράτος μέλος, εκτός αν προβλέπεται άλλη ρύθμιση από την παρούσα σύμβαση και εφόσον οι διατυπώσεις και διαδικασίες αυτές δεν αντιβαίνουν στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
2. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκτελεί το ταχύτερο δυνατόν την αίτηση συνδρομής και λαμβάνει κατά τον πληρέστερο δυνατό τρόπο υπόψη του τις διαδικαστικές και άλλες προθεσμίες που υπέδειξε το αιτούν κράτος μέλος. Το αιτούν κράτος μέλος εξηγεί τους λόγους για την προθεσμία.
3. Εάν η εκτέλεση της αίτησης είναι εν όλω ή εν μέρει αδύνατη σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει το αιτούν κράτος μέλος, οι αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ενημερώνουν αμέσως τις αρχές του αιτούντος κράτους μέλους και αναφέρουν υπό ποιες προϋποθέσεις θα ήταν σε θέση να εκτελέσουν την αίτηση. Οι αρχές του αιτούντος και του προς το οποίο η αίτηση κράτους μέλους μπορούν ακολούθως να συμφωνήσουν για τη συνέχεια που θα δοθεί στην αίτηση, εξαρτώντας, ενδεχομένως, τη συνέχεια αυτή από την εκπλήρωση των αναφερθεισών προϋποθέσεων.
4. Εάν προβλέπεται ότι η προθεσμία που έχει ταχθεί από το αιτούν κράτος μέλος για την εκτέλεση της αίτησής του δεν μπορεί να τηρηθεί και εάν από τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεύτερη φράση συνάγεται σαφώς ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση θα βλάψει σημαντικά τη διαδικασία που διεξάγεται στο αιτούν κράτος μέλος, οι αρχές του προς το οποίο η αίτηση κράτους μέλους υποδεικνύουν αμελλητί το χρόνο τον οποίο υπολογίζουν ότι θα χρειαστούν για τη διεκπεραίωση της αίτησης. Οι αρχές του αιτούντος κράτους μέλους δηλώνουν αμέσως εάν παρά ταύτα επιθυμούν την εκτέλεση της αίτησης. Οι αρχές του αιτούντος και του προς το οποίο η αίτηση κράτους μέλους μπορούν ακολούθως να συμφωνήσουν για τη συνέχεια που θα δοθεί στην αίτηση.

Άρθρο 5

Αποστολή και επίδοση διαδικαστικών εγγράφων

1. Κάθε κράτος μέλος επιδίδει τα διαδικαστικά έγγραφα τα οποία προορίζονται για πρόσωπα ευρισκόμενα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, απευθείας μέσω ταχυδρομείου.
2. Τα διαδικαστικά έγγραφα είναι δυνατόν να αποσταλούν μέσω των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μόνον εάν:
 - α) η διεύθυνση του προσώπου για το οποίο προορίζεται το έγγραφο είναι άγνωστη ή αβέβαιη, ή
 - β) το οικείο δικονομικό δίκαιο του αιτούντος κράτους μέλους απαιτεί αποδεικτικό επίδοσης του εγγράφου στον παραλήπτη, διάφορο του παρεχόμενου από το ταχυδρομείο, ή
 - γ) δεν ήταν δυνατή η ταχυδρομική επίδοση του εγγράφου, ή
 - δ) το αιτούν κράτος μέλος έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η ταχυδρομική αποστολή θα αποβεί άκαρπη ή είναι ακατάλληλη.
3. Εάν πιθανολογείται ότι ο παραλήπτης δεν κατανοεί τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί το έγγραφο, το έγγραφο — ή τουλάχιστον τα βασικά του μέρη — μεταφράζεται στη γλώσσα ή σε μια από τις γλώσσες του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου διαμένει ο παραλήπτης. Εάν η αρχή που εκδίδει το διαδικαστικό έγγραφο γνωρίζει ότι ο παραλήπτης κατανοεί μόνο κάποια άλλη γλώσσα, τότε το έγγραφο — ή τουλάχιστον τα βασικά του μέρη — μεταφράζεται σ' αυτή τη γλώσσα.
4. Όλα τα διαδικαστικά έγγραφα συνοδεύονται από σημείωμα το οποίο αναφέρει ότι ο παραλήπτης μπορεί να πληροφορηθεί από την αρχή η οποία εξέδωσε το έγγραφο ή από άλλες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο αυτή ανήκει, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του σχετικά με το έγγραφο. Η παράγραφος 3 ισχύει και για το σημείωμα αυτό.
5. Το παρόν άρθρο δεν θίγει την εφαρμογή των άρθρων 8, 9 και 12 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και των άρθρων 32, 34 και 35 της συνθήκης Μπενελούξ.

Άρθρο 6

Διαβίβαση αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής

1. Οι αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής και οι εθελουσίως ανταλλασσόμενες πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 7, υποβάλλονται εγγράφως ή με κάθε άλλο μέσο ικανό να αφήσει γραπτά ίχνη υπό συνθήκες οι οποίες επιτρέπουν στο κράτος μέλος το οποίο τις παραλαμβάνει να προβεί σε έλεγχο γνησιότητας. Οι αιτήσεις αυτές διαβιβάζονται απ' ευθείας μεταξύ των δικαστικών αρχών που είναι κατά τόπον αρμόδιες για την υποβολή και τη διεκπεραίωσή τους. Διά της αυτής οδού, διαβιβάζονται και οι απαντήσεις, εκτός αν ορίζεται άλλως στο παρόν άρθρο.

Κάθε καταγγελία εκ μέρους κράτους μέλους, αποσκοπούσα στην κίνηση διαδικασίας ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 21 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και του άρθρου 42 της συνθήκης Μπενελούξ, μπορεί να διαβιβάζεται απ' ευθείας μεταξύ των αρμόδιων δικαστικών αρχών.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τη δυνατότητα αποστολής ή επιστροφής των αιτήσεων σε ειδικές περιπτώσεις:

- α) από κεντρική αρχή κράτους μέλους σε κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους, ή
- β) από δικαστική αρχή κράτους μέλους σε κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους.

3. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, αντίστοιχα, μπορούν, όταν προβούν στην κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, να δηλώσουν ότι οι αιτήσεις και οι ανακοινώσεις που απευθύνονται στα κράτη αυτά, όπως προσδιορίζεται στη δήλωση, πρέπει να διαβιβάζονται μέσω της κεντρικής τους αρχής. Αυτά τα κράτη μέλη μπορούν οποτεδήποτε, με περαιτέρω δήλωση, να περιορίσουν το πεδίο της δήλωσης αυτής με στόχο να επιτείνουν το αποτέλεσμα της παραγράφου 1, θα το πράξουν δε όταν τεθούν σε ισχύ έναντι αυτών οι περί αμοιβαίας συνδρομής διατάξεις της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν.

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαιότητας σε σχέση με τις προαναφερόμενες δηλώσεις.

4. Σε επειγούσες περιπτώσεις, οποιαδήποτε αίτηση αμοιβαίας συνδρομής μπορεί να διαβιβάζεται, μέσω της διεθνούς οργάνωσης εγκληματολογικής αστυνομίας (Ιντερπόλ) ή άλλης οργάνωσης αρμόδιας σύμφωνα με διατάξεις που θεσπίστηκαν δυνάμει της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

5. Όταν, σε σχέση με αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με τα άρθρα 12, 13, ή 14, η αρμόδια αρχή είναι δικαστική αρχή ή κεντρική αρχή σε ένα κράτος μέλος και αστυνομική ή τελωνειακή αρχή στο άλλο κράτος μέλος, οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται και οι απαντήσεις να διαβιβάζονται απ' ευθείας μεταξύ των αρχών αυτών. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται στις εν λόγω επαφές.

6. Όταν, όσον αφορά αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής σε σχέση με διαδικασίες όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή είναι δικαστική αρχή ή κεντρική αρχή σε ένα κράτος μέλος και διοικητική αρχή στο άλλο κράτος μέλος, οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται και οι απαντήσεις να διαβιβάζονται απ' ευθείας μεταξύ των αρχών αυτών.

7. Οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να δηλώσει, κατά την πραγματοποίηση της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, ότι δεν δεσμεύεται από την πρώτη πρόταση της παραγράφου 5 ή από την παράγραφο 6 αυτού του άρθρου ή από καμία εκ των δύο, ή ότι θα εφαρμόζει τις διατάξεις αυτές μόνον υπό ορισμένες προϋποθέσεις τις οποίες προσδιορίζει. Η δήλωση αυτή μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί.

8. Οι ακόλουθες αιτήσεις ή γνωστοποιήσεις διαβιβάζονται μεταξύ των κεντρικών αρχών των κρατών μελών:

- α) αιτήσεις μεταγωγής ή διαμετακόμισης κρατουμένων βάσει του άρθρου 9 της παρούσας σύμβασης, του άρθρου 11 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και του άρθρου 33 της συνθήκης Μπενελούξ·
- β) γνωστοποιήσεις πληροφοριών εκ του ποινικού μητρώου δυνάμει του άρθρου 22 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και του άρθρου 43 της συνθήκης Μπενελούξ. Ωστόσο, οι αιτήσεις αντιγράφων των καταδικαστικών αποφάσεων και των μέτρων του άρθρου 4 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, μπορούν να απευθύνονται απευθείας στις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 7

Εθελουσία ανταλλαγή πληροφοριών

1. Εντός των ορίων του εθνικού τους δικαίου, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν, χωρίς σχετική αίτηση, να ανταλλάσσουν πληροφορίες που αφορούν ποινικά αδικήματα και τις παραβάσεις των κανόνων δικαίου που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, η τιμωρία ή ο χειρισμός των οποίων εμπίπτει, κατά το χρόνο παροχής των πληροφοριών, στην αρμοδιότητα της αρχής που δέχεται την πληροφορία.
2. Η παρέχουσα την πληροφορία αρχή μπορεί, δυνάμει του εθνικού της δικαίου, να επιβάλει όρους στη χρησιμοποίηση των πληροφοριών αυτών εκ μέρους της αρχής που δέχεται την πληροφορία.
3. Η αρχή που δέχεται την πληροφορία, δεσμεύεται από τους όρους αυτούς.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Άρθρο 8

Απόδοση

1. Εάν το ζητήσει το αιτούν κράτος μέλος και εφόσον δεν θίγονται δικαιώματα καλόπιστων τρίτων, το προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος δικαιούται να θέτει στη διάθεση αιτούντος κράτους μέλους πράγματα παρανόμως αποκτηθέντα, προκειμένου να αποδοθούν στον νόμιμο κύριό τους.
 2. Κατά την εφαρμογή των άρθρων 3 και 6 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, του άρθρου 24 παράγραφος 2 και του άρθρου 29 της συνθήκης Μπενελούξ, το προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος δύναται να παρατηθεί από την επιστροφή σε αυτό πραγμάτων είτε πριν, είτε μετά την παράδοσή τους στο αιτούν κράτος μέλος, αν έτσι διευκολύνεται η απόδοσή τους στο νόμιμο κύριό τους. Τα δικαιώματα των καλόπιστων τρίτων δεν θίγονται.
 3. Σε περίπτωση που παρατηθεί από την επιστροφή των πραγμάτων πριν από την παράδοσή τους στο αιτούν κράτος μέλος, το προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος δεν δικαιούται να ασκήσει δικαίωμα ενεχύρου ούτε άλλο δικαίωμα εκ της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας επί των εν λόγω πραγμάτων.
- Η προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 παραίτηση δεν θίγει το δικαίωμα του προς το οποίο η αίτηση κράτους να εισπράξει φόρους ή δασμούς από τον νόμιμο κύριο.

Άρθρο 9

Μεταγωγή κρατουμένων για τη διενέργεια ανακριτικών πράξεων

1. Εφόσον υπάρχει συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών, ένα κράτος μέλος που έχει ζητήσει τη διενέργεια μιας ανακριτικής πράξης, για την οποία απαιτείται η παρουσία κρατουμένου στο έδαφός του, μπορεί να μεταγάγει τον κρατούμενο στο έδαφος του κράτους μέλους όπου πρέπει να διεξαχθεί η πράξη.
2. Η συμφωνία προβλέπει τον τρόπο μεταγωγής του κρατουμένου και την ημερομηνία μέχρι την οποία ο κρατούμενος πρέπει να επανέλθει στο έδαφος τους αιτούντος κράτους μέλους.
3. Εάν για τη μεταγωγή απαιτείται η συναίνεση του κρατουμένου, η σχετική δήλωση ή αντιγραφή της παρέχεται αμέσως στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
4. Η περίοδος κράτησης στο έδαφος του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αφαιρείται από την περίοδο στέρησης της ελευθερίας στην οποία υποβάλλεται ή πρόκειται να υποβληθεί ο εν λόγω κρατούμενος στο έδαφος του αιτούντος κράτους μέλους.
5. Για το παρόν άρθρο θα ισχύουν, *mutatis mutandis*, οι διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφοι 2 και 3 και των άρθρων 12 και 20 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.
6. Κατά την κοινοποίηση δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει ότι πριν από την επίτευξη της αναφερομένης στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου συμφωνίας απαιτείται ή θα απαιτηθεί, υπό όρους αναφερόμενους στη δήλωση, η σύμφωνη με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου συναίνεση.

Άρθρο 10

Εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη

1. Εάν πρέπει να εξετασθεί πρόσωπο το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους ως μάρτυρας ή πραγματογνώμονας από τις δικαστικές αρχές άλλου κράτους μέλους, αλλά δεν είναι σκόπιμο ή δυνατόν να εμφανισθεί το εν λόγω πρόσωπο στο κράτος αυτό αυτοπροσώπως, το κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει τη διενέργεια της εξέτασης με εικονοτηλεδιάσκεψη, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 έως 8.
2. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση επιτρέπει την εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη, εάν η χρήση της εικονοτηλεδιάσκεψης δεν αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας του και αν διαθέτει τα αναγκαία προς τούτο τεχνικά μέσα. Αν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν διαθέτει τα τεχνικά μέσα για την εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη, τα μέσα αυτά είναι δυνατόν να τεθούν στη διάθεσή του από το αιτούν κράτος μέλος με αμοιβαία συμφωνία.
3. Οι αιτήσεις εξέτασης με εικονοτηλεδιάσκεψη περιλαμβάνουν, εκτός από τις πληροφορίες που προβλέπονται από το άρθρο 14 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και το άρθρο 37 της συνθήκης Μπενελούξ, τον λόγο για τον οποίο δεν είναι σκόπιμο ή δυνατόν να παραστεί ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμονας αυτοπροσώπως, το όνομα της δικαστικής αρχής και των προσώπων που θα διενεργήσουν την εξέταση.
4. Η δικαστική αρχή του προς το οποίο η αίτηση κράτους μέλους κλητεύει το προς εξέταση πρόσωπο, σύμφωνα με τις διατυπώσεις που ορίζει η νομοθεσία του.
5. Οι ακόλουθοι κανόνες ισχύουν για την εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη:
 - α) κατά την εξέταση παρίσταται, επικουρούμενη από διερμηνέα, αν αυτό απαιτείται, δικαστική αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, η οποία και είναι υπεύθυνη για την εξακρίβωση της ταυτότητας του προς εξέταση προσώπου, καθώς και για την τήρηση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Αν η δικαστική αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι, κατά τη διάρκεια της εξέτασης, παραβιάζονται οι θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους αυτού, λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει τη συνέχιση της εξέτασης σύμφωνα με τις προαναφερόμενες αρχές·
 - β) μέτρα για την προστασία του προς εξέταση προσώπου θα συμφωνούνται, εφόσον απαιτείται, μεταξύ των αρμοδίων αρχών του αιτούντος και του προς το οποίο η αίτηση κράτους μέλους·
 - γ) η εξέταση διενεργείται απ' ευθείας από τη δικαστική αρχή του αιτούντος κράτους μέλους, ή υπό την καθοδήγησή της, και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους·
 - δ) εάν το ζητήσει το αιτούν κράτος μέλος ή το πρόσωπο το οποίο πρόκειται να εξεταστεί, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μεριμνά ώστε το προς εξέταση πρόσωπο να επικουρείται από τον διερμηνέα, εφόσον χρειάζεται·
 - ε) το προς εξέταση πρόσωπο δικαιούται να επικαλεσθεί το δικαίωμα να μην καταθέσει, που ενδεχομένως του αναγνωρίζεται είτε το δικαίο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε το δικαίο του αιτούντος κράτους μέλους.
6. Στο τέλος της εξέτασης και χωρίς να θίγονται τα μέτρα που ενδεχομένως συμφωνήθηκαν για την προστασία προσώπων, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση συντάσσει πρακτικά, στα οποία καταχωρούνται η ημερομηνία και ο τόπος της εξέτασης, η ταυτότητα του εξετασθέντος, η ταυτότητα και η ιδιότητα κάθε άλλου προσώπου στο προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος που συμμετείχε στην εξέταση, τυχόν ορκωμοσία και οι τεχνικές συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η εξέταση. Το έγγραφο αυτό διαβιβάζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση στην αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους.
7. Τα έξοδα της τηλεοπτικής σύνδεσης, τα έξοδα που αφορούν τη συντήρηση της τηλεοπτικής σύνδεσης στο προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος, η αμοιβή των διερμηνέων τους οποίους παρέχει το κράτος μέλος αυτό και τις αποζημιώσεις στους μάρτυρες και εμπειρογνώμονες και τα ταξιδιωτικά τους έξοδα στο προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος, αποδίδονται από το αιτούν κράτος μέλος στο προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος, εκτός αν το τελευταίο παραιτηθεί από την απόδοση όλων ή μέρους των δαπανών αυτών.
8. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι όποτε εξετάζονται μάρτυρες ή πραγματογνώμονες στο έδαφός του σύμφωνα με το παρόν άρθρο και αρνούνται να καταθέσουν ενώ υποχρεούνται να καταθέσουν ή δεν καταθέτουν σύμφωνα με την αλήθεια, εφαρμόζεται το εθνικό του δικαίο, ως αν η εξέταση διενεργείτο στα πλαίσια εθνικής διαδικασίας.
9. Τα κράτη μέλη έχουν επίσης τη διακριτική ευχέρεια να εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφόσον είναι σκόπιμο και με τη συγκατάθεση των αρμόδιων δικαστικών τους αρχών, σε εξέταση κατηγορούμενου με εικονοτηλεδιάσκεψη. Σε αυτή την περίπτωση, η απόφαση για τη διεξαγωγή της εξέτασης με εικονοτηλεδιάσκεψη και ο τρόπος διεξαγωγής της εξαρτώνται από συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, σύμφωνα με το εθνικό τους δικαίο και με τις οικείες διεθνείς πράξεις, συμπεριλαμβανομένης της ευρωπαϊκής σύμβασης του 1950 περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Κατά την κοινοποίηση δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει το πρώτο εδάφιο. Η δήλωση αυτή ανακαλείται ανά πάσα στιγμή.

Η εξέταση αυτή θα διενεργείται μόνο με τη συγκατάθεση του κατηγορουμένου. Οι κανόνες οι οποίοι ενδεχομένως απαιτούνται με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων θεσπίζονται από το Συμβούλιο με μια νομικά δεσμευτική πράξη.

Άρθρο 11

Εξέταση μαρτύρων και πραγματογνώμων με τηλεφωνική συνδιάλεξη

1. Εάν ένα πρόσωπο ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους και πρόκειται να καταθέσει ως μάρτυρας ή πραγματογνώμονας ενώπιον δικαστικής αρχής άλλου κράτους μέλους, το κράτος αυτό μπορεί, εφόσον η εθνική νομοθεσία του το επιτρέπει, να ζητήσει τη συνδρομή του προηγούμενου κράτους μέλους ώστε να καταστεί δυνατή η εξέταση του προσώπου αυτού με τηλεφωνική συνδιάλεξη, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 έως 5.
2. Η εξέταση μπορεί να γίνει με τηλεφωνική συνδιάλεξη μόνον εάν ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμονας συμφωνεί να πραγματοποιηθεί η εξέταση κατ' αυτόν το τρόπο.
3. Το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση συμφωνεί για την εξέταση με τηλεφωνική συνδιάλεξη, εφόσον αυτό δεν αντίκειται σε θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας του.
4. Το αίτημα εξέτασης με τηλεφωνική συνδιάλεξη περιέχει, παράλληλα προς τις πληροφορίες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 14 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και στο άρθρο 37 της συνθήκης Μπενελούξ, το όνομα της δικαστικής αρχής και των προσώπων τα οποία θα διεξάγουν την εξέταση και την ένδειξη ότι ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμονας είναι διατεθειμένος να συμμετάσχει σε εξέταση με τηλεφωνική συνδιάλεξη.
5. Οι πρακτικές ρυθμίσεις σχετικά με την εξέταση συμφωνούνται μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Όταν συμφωνεί τέτοιες ρυθμίσεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναλαμβάνει:
 - α) να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο μάρτυρα ή πραγματογνώμονα τον χρόνο και τον τόπο της εξέτασης·
 - β) να προβεί στην εξακρίβωση της ταυτότητας του μάρτυρα ή του πραγματογνώμονα·
 - γ) να ελέγξει εάν ο μάρτυρας ή πραγματογνώμονας συμφωνεί για την εξέταση με τηλεφωνική συνδιάλεξη.

Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να εξαρτήσει η συμφωνία του, εν όλω ή εν μέρει, από τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφοι 5 και 8. Εκτός αντίθετης συμφωνίας, οι διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 7 εφαρμόζονται *mutatis mutandis*.

Άρθρο 12

Ελεγχόμενες παραδόσεις

1. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει να εξασφαλίσει ότι, κατόπιν αιτήσεως άλλου κράτους μέλους, μπορούν να επιτρέπονται ελεγχόμενες παραδόσεις στο έδαφός του, στα πλαίσια ποινικής έρευνας για πράξη για την οποία χωρεί έκδοση.
2. Η απόφαση διενέργειας ελεγχόμενων παραδόσεων λαμβάνεται κατά περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, τηρουμένου του εσωτερικού δικαίου του κράτους αυτού.
3. Οι ελεγχόμενες παραδόσεις διεξάγονται σύμφωνα με τις διαδικασίες του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση. Τη διεύθυνση, τη διεκπεραίωση και τον έλεγχο των σχετικών ενεργειών έχουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αυτού.

Άρθρο 13

Κοινές ομάδες έρευνας

1. Με αμοιβαία συμφωνία, οι αρμόδιες αρχές δύο ή περισσότερων κρατών μελών μπορούν να συστήσουν κοινή ομάδα έρευνας για συγκεκριμένο σκοπό και για ορισμένη διάρκεια, δυνάμει να παραταθεί με αμοιβαία συναίνεση, η οποία θα διεξαγάγει ποινικές έρευνες σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη μέλη που συνέστησαν την ομάδα. Η σύνθεση της ομάδας θα ορίζεται στη συμφωνία.

Κοινή ομάδα έρευνας μπορεί να συσταθεί, ιδίως, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν έρευνες για ποινικά αδικήματα σε ένα κράτος μέλος προϋποθέτουν δύσκολες και απαιτητικές έρευνες που συνδέονται με άλλα κράτη μέλη·
- β) όταν ορισμένα κράτη μέλη διεξάγουν έρευνες για ποινικά αδικήματα, στα οποία οι περιστάσεις της υπόθεσης απαιτούν συντονισμένη και εναρμονισμένη δράση στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Αίτηση για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας μπορεί να υποβληθεί από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο κράτος. Η ομάδα θα συσταθεί σε ένα από τα κράτη μέλη στα οποία αναμένεται να διεξαχθούν οι έρευνες.

2. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στις οικείες διατάξεις του άρθρου 14 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και του άρθρου 37 της συνθήκης Μπενελούξ, στις αιτήσεις για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας θα περιλαμβάνονται προτάσεις για τη σύνθεση της ομάδας.

3. Οι κοινές ομάδες έρευνας δρουν στην επικράτεια των κρατών μελών που τις συνέστησαν, υπό τις ακόλουθες γενικές προϋποθέσεις:

- α) επικεφαλής της ομάδας τοποθετείται εκπρόσωπος της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, στο οποίο αυτή λειτουργεί, η οποία μετέχει στη διερεύνηση των εγκλημάτων. Ο (η) επικεφαλής της ομάδας ενεργεί μέσα στα όρια της αρμοδιότητας του (της) βάσει εθνικής νομοθεσίας·
- β) η ομάδα διεξάγει τις εργασίες της σύμφωνα με το δικαίωμα των κρατών μελών στα οποία λειτουργεί. Τα μέλη της ομάδας εκτελούν τα καθήκοντά τους υπό τη διεύθυνση του προσώπου που αναφέρεται στο στοιχείο α), λαμβάνοντας υπόψη τους όρους που έθεσαν οι δικές τους αρχές στη συμφωνία για τη σύσταση της ομάδας·
- γ) το κράτος μέλος στο οποίο λειτουργεί η ομάδα προβαίνει στις οργανωτικές ρυθμίσεις που απαιτούνται για τη λειτουργία της.

4. Στο παρόν άρθρο αναφέρονται ως «αποσπασμένα» τα μέλη της κοινής ομάδας έρευνας που δεν προέρχονται από το κράτος μέλος στο οποίο λειτουργεί η ομάδα.

5. Τα αποσπασμένα μέλη της κοινής ομάδας έρευνας έχουν το δικαίωμα να παρίστανται όταν διενεργούνται μέτρα έρευνας στο κράτος μέλος λειτουργίας. Εντούτοις, ο επικεφαλής της ομάδας μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο λειτουργεί η ομάδα, να αποφασίσει διαφορετικά για συγκεκριμένους λόγους.

6. Στα αποσπασμένα μέλη της κοινής ομάδας έρευνας μπορεί, σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο λειτουργεί η ομάδα, να ανατίθεται από τον επικεφαλής της ομάδας η διενέργεια ορισμένων μέτρων έρευνας εφόσον αυτό έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους λειτουργίας και από το αποσπών κράτος μέλος.

7. Όταν, για τους σκοπούς της κοινής ομάδας έρευνας, απαιτούνται μέτρα έρευνας σε ένα από τα κράτη μέλη που την έχουν συγκροτήσει, τα μέλη που είναι αποσπασμένα στην ομάδα από το εν λόγω κράτος μέλος μπορούν να ζητήσουν από τις αρμόδιες αρχές τους να προβούν σε αυτά τα μέτρα. Τα μέτρα αυτά εξετάζονται στο οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι θα εφαρμόζονται εάν είχαν ζητηθεί στο πλαίσιο εσωτερικής έρευνας.

8. Όταν η κοινή ομάδα έρευνας χρειάζεται τη συνδρομή άλλου κράτους μέλους πέραν εκείνων που έχουν συγκροτήσει την ομάδα, ή τρίτου κράτους, η αίτηση συνδρομής μπορεί να υποβληθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους λειτουργίας στις αρμόδιες αρχές του άλλου ενδιαφερόμενου κράτους σύμφωνα με τις υφιστάμενες συμφωνίες ή ρυθμίσεις.

9. Μέλος της κοινής ομάδας έρευνας δύναται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του και μέσα στα όρια της αρμοδιότητάς του, να παρέχει στην ομάδα πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο κράτος μέλος από το οποίο έχει αποσπασθεί, για τους σκοπούς των ποινικών ερευνών που διεξάγει η κοινή ομάδα.

10. Οι πληροφορίες, τις οποίες νομίμως απέκτησε το μέλος ή το αποσπασμένο μέλος κατά την θητεία του ως μέλος της κοινής ομάδας έρευνας, και οι οποίες υπό άλλες συνθήκες δεν θα ήταν στη διάθεση των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τους ακόλουθους σκοπούς:

- α) για τους σκοπούς για τους οποίους έχει συσταθεί η ομάδα·
- β) για την ανίχνευση, τη διερεύνηση και τη δίωξη άλλων ποινικών αδικημάτων, εφόσον υπάρχει προηγούμενη συγκατάθεση του κράτους μέλους στο οποίο κατέστησαν διαθέσιμες οι πληροφορίες. Το κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεσή του, μόνον αν πρόκειται για περιπτώσεις στις οποίες η χρήση αυτή θα έθετε σε κίνδυνο ποινικές έρευνες διεξαγόμενες στο έδαφός του ή ως προς τις οποίες το κράτος αυτό θα μπορούσε να αρνηθεί την παροχή αμοιβαίας συνδρομής·

γ) για την αποτροπή άμεσης και σοβαρής απειλής κατά της δημόσιας ασφάλειας, χωρίς αυτό να θίγει τα προβλεπόμενα υπό στοιχείο β), εάν στη συνέχεια ξεκινήσει διερεύνηση ποινικού αδικήματος·

δ) για άλλους λόγους, στο βαθμό που αυτό συμφωνείται μεταξύ των κρατών μελών που συγκροτούν την ομάδα.

11. Το άρθρο αυτό δεν θίγει άλλες υπάρχουσες διατάξεις ή ρυθμίσεις για τη σύσταση ή λειτουργία κοινών ομάδων έρευνας.

12. Στο βαθμό που οι νομοθεσίες των οικείων κρατών μελών, ή διατάξεις νομικής πράξης ισχύουσας μεταξύ τους το επιτρέπουν, μπορούν να συμφωνηθούν ρυθμίσεις ούτως ώστε να μετέχουν στις δραστηριότητες της κοινής ομάδας έρευνας και άλλα πρόσωπα εκτός των εκπροσώπων των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών που συνέστησαν την ομάδα. Στα πρόσωπα αυτά μπορούν, όπως παραδείγματος χάριν, να περιλαμβάνονται υπάλληλοι οργάνων που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα δικαιώματα που παρέχονται στα μέλη ή τα αποσπασμένα μέλη της ομάδας δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για τα πρόσωπα αυτά, εκτός εάν ρητώς προβλέπεται άλλως από τη συμφωνία.

Άρθρο 14

Μυστικές έρευνες

1. Το αιτούν κράτος μέλος και το προς το οποίο η αίτηση κράτος μέλος μπορούν να συμφωνήσουν να επικουρούνται μεταξύ τους κατά τη διεξαγωγή ποινικών ερευνών από αξιωματικούς που ενεργούν υπό μυστική ιδιότητα ή ψευδή ταυτότητα (μυστικές έρευνες).

2. Η απόφαση επί της αιτήσεως λαμβάνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του προς το οποίο η αίτηση κράτους μέλους, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις διαδικασίες του. Η διάρκεια της μυστικής έρευνας, οι λεπτομερείς όροι και το νομικό καθεστώς των οικείων αξιωματικών κατά τις μυστικές έρευνες συμφωνούνται μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο και τις διαδικασίες τους.

3. Οι μυστικές έρευνες διεξάγονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις εθνικές διαδικασίες του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου διενεργούνται. Τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη συνεργάζονται για να εξασφαλίσουν την προετοιμασία και εποπτεία της μυστικής έρευνας και για να λάβουν μέτρα όσον αφορά την ασφάλεια των αξιωματικών που ενεργούν υπό μυστική ιδιότητα ή ψευδή ταυτότητα.

4. Κατά την κατάθεση της κοινοποίησης κάθε κράτος μέλος δύναται, δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 2, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από το παρόν άρθρο. Η δήλωση αυτή μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 15

Ποινική ευθύνη όσον αφορά υπάλληλους

Κατά τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 12, 13 και 14, υπάλληλοι κρατών μελών άλλων από το κράτος μέλος της επιχείρησης εξομοιούνται προς υπάλληλους του κράτους της επιχείρησης όσον αφορά τις παραβάσεις των οποίων είναι ενδεχομένως θύματα ή τις οποίες ενδεχομένως θα διαπράξουν.

Άρθρο 16

Άστική ευθύνη όσον αφορά υπάλληλους

1. Όταν, σύμφωνα με τα άρθρα 12, 13 και 14, οι υπάλληλοι ενός κράτους μέλους ευρίσκονται σε αποστολή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, το πρώτο κράτος μέλος ευθύνεται για τυχόν ζημιές τις οποίες προξενούν οι υπάλληλοι αυτοί κατά την εκτέλεση της αποστολής τους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου δρουν.

2. Το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου προκαλούνται οι ζημιές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, υποχρεούνται στην αποκατάσταση των ζημιών αυτών, υπό τους όρους που ισχύουν για τις ζημιές τις οποίες προκαλούν τα όργανα του κράτους αυτού.

3. Το κράτος μέλος, του οποίου τα όργανα προκαλούν ζημιές σε άλλον στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, καταβάλλει εξ ολοκλήρου το ποσό που το εν λόγω κράτος κατέβαλε στους παθόντες ή άλλους δικαιούχους.

4. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων και με την εξαίρεση της παραγράφου 3, κάθε κράτος μέλος παραπέμπεται, στην περίπτωση της παραγράφου 1, της δυνατότητας να ζητήσει από ένα άλλο κράτος μέλος την επιστροφή του ποσού των ζημιών που υπέστη.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Άρθρο 17

Αρχές αρμόδιες να δώσουν εντολή για την παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών

Για την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 18, 19 και 20, ως «αρμόδια αρχή» νοείται μια δικαστική αρχή ή, εάν οι δικαστικές αρχές δεν είναι αρμόδιες στον τομέα που καλύπτεται από τις διατάξεις αυτές, μια ισοδύναμη αρμόδια αρχή, προσδιοριζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο ε), που ενεργεί για τους σκοπούς ποινικής έρευνας.

Άρθρο 18

Αιτήσεις για την παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών

1. Για τους σκοπούς ποινικής έρευνας, η αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους μπορεί, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας του, να υποβάλει αίτηση σε αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για:
 - α) την παρακολούθηση τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων και την άμεση διαβίβασή τους προς το αιτούν κράτος μέλος ή
 - β) την παρακολούθηση, καταγραφή και μεταγενέστερη διαβίβαση του περιεχομένου τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων στο αιτούν κράτος μέλος.
2. Μπορούν να υποβάλλονται αιτήσεις δυνάμει της παραγράφου 1, όσον αφορά τη χρήση μέσων τηλεπικοινωνιών από τον παρακολουθούμενο, εφόσον αυτός ευρίσκεται:
 - α) στο αιτούν κράτος μέλος και το αιτούν κράτος μέλος χρειάζεται την τεχνική βοήθεια του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για να παρακολουθήσει τις τηλεπικοινωνιακές συνδιαλέξεις του εν λόγω προσώπου·
 - β) στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, και οι τηλεπικοινωνιακές συνδιαλέξεις του εν λόγω προσώπου είναι δυνατόν να παρακολουθηθούν σε αυτό το κράτος μέλος·
 - γ) σε τρίτο κράτος μέλος, το οποίο έχει ενημερωθεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 στοιχείο α), και το αιτούν κράτος μέλος χρειάζεται την τεχνική βοήθεια του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για να παρακολουθήσει τις τηλεπικοινωνιακές συνδιαλέξεις του εν λόγω προσώπου.
3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 14 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και του άρθρου 37 της συνθήκης Μπενελούξ, οι αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) τα στοιχεία της αρχής που υποβάλλει την αίτηση·
 - β) επιβεβαίωση ότι έχει εκδοθεί νόμιμη εντολή ή ένταλμα παρακολούθησης σε συνάρτηση με την ποινική έρευνα·
 - γ) πληροφορίες με σκοπό τον προσδιορισμό της ταυτότητας του παρακολουθούμενου·
 - δ) στοιχεία για την αξιόποινη πράξη η οποία αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας·
 - ε) την επιθυμητή διάρκεια της παρακολούθησης καιστ) ει δυνατόν, επαρκή τεχνικά δεδομένα, ειδικότερα το σχετικό αριθμό σύνδεσης με το δίκτυο, ώστε να εξασφαλίζεται η θετική ανταπόκριση στην αίτηση.
4. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β), περιλαμβάνουν επίσης σύνοψη των περιστατικών. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να ζητά περαιτέρω στοιχεία που θα του επιτρέψουν να κρίνει αν θα ελάμβανε το αιτούμενο μέτρο σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση.
5. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεσμεύεται να συμμορφώνεται με αιτήσεις που υποβάλλονται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α):
 - α) όταν υποβάλλεται αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία α) και γ), αφού του έχουν παρασχεθεί τα στοιχεία που προβλέπει η παράγραφος 3. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να επιτρέψει την παρακολούθηση χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις·

- β) όταν υποβάλλεται αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β), αφού του έχουν παρασχεθεί οι πληροφορίες που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4 και εφόσον θα ελάμβανε το αιτούμενο μέτρο σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να εξαρτήσει τη συγκατάθεσή του από τυχόν όρους, οι οποίοι θα έπρεπε να τηρούνται σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση.
6. Εάν η άμεση διαβίβαση δεν είναι δυνατή, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναλαμβάνει να ικανοποιήσει τις αιτήσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), εφόσον του παρέχονται τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 3 και 4 στοιχεία και εφόσον θα ελάμβανε το αιτούμενο μέτρο σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να εξαρτήσει τη συγκατάθεσή του από τυχόν όρους, οι οποίοι θα έπρεπε να τηρούνται σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση.
7. Κατά την κοινοποίηση δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει ότι δεσμεύεται από την παράγραφο 6 μόνον όταν δεν είναι σε θέση να παράσχει άμεση διαβίβαση. Στην περίπτωση αυτή, τα άλλα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν την αρχή της αμοιβαιότητας.
8. Κατά την υποβολή αιτήσεως βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β), το αιτούν κράτος μέλος μπορεί επίσης να ζητήσει, εφόσον έχει ειδικό λόγο προς τούτο, μεταγραφή της καταγραφείσας συνδιάλεξης. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εξετάζει τις αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και διαδικασίες.
9. Το κράτος μέλος που λαμβάνει τα στοιχεία που παρέχονται βάσει των παραγράφων 3 και 4 τα τηρεί εμπιστευτικά σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 19

Παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών στο εθνικό έδαφος μέσω φορέων παροχής υπηρεσιών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα συστήματα τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που λειτουργούν μέσω τηλεπικοινωνιακής πύλης στο έδαφός τους, τα οποία για τη νόμιμη παρακολούθηση των τηλεπικοινωνιών στόχου ευρισκόμενου σε άλλο κράτος μέλος δεν είναι άμεσα προσιτά στο έδαφος του τελευταίου, μπορούν να καθίστανται απ' ευθείας προσιτά για τη νόμιμη παρακολούθηση των τηλεπικοινωνιών από το εν λόγω κράτος μέλος, μέσω συγκεκριμένου φορέα παροχής υπηρεσιών παρόντος στο έδαφός του.
2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους νομιμοποιούνται, για τους σκοπούς ποινικής έρευνας και σύμφωνα με το εφαρμοστέο εσωτερικό δίκαιο, εφόσον δε ο στόχος της παρακολούθησης είναι παρών στο εν λόγω κράτος μέλος, να διενεργούν την παρακολούθηση μέσω συγκεκριμένου φορέα παροχής υπηρεσιών παρόντος στο έδαφός του, χωρίς τη συμμετοχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η τηλεπικοινωνιακή πύλη.
3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται και όταν η παρακολούθηση πραγματοποιείται κατόπιν αιτήσεως υποβαλλόμενης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο β).
4. Το παρόν άρθρο δεν θίγει σε τίποτε τη δυνατότητα των κρατών μελών να υποβάλλουν αίτηση στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η τηλεπικοινωνιακή πύλη για τη νόμιμη παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών σύμφωνα με το άρθρο 18, ιδίως όταν δεν υπάρχει ενδιάμεσος φορέας στο αιτούν κράτος μέλος.

Άρθρο 20

Παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών χωρίς την τεχνική συνδρομή άλλου κράτους μέλους

1. Με την επιφύλαξη των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου καθώς και των διατάξεων του άρθρου 18 παράγραφος 2 στοιχείο γ), οι δυνάμει του παρόντος άρθρου υποχρεώσεις εφαρμόζονται σε εντολές παρακολούθησης οι οποίες δίδονται ή εγκρίνονται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους στα πλαίσια ποινικής έρευνας η οποία παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά έρευνας που διενεργείται μετά από τη διάπραξη ειδικού ποινικού αδικήματος, συμπεριλαμβανομένων των αποπειρών στο βαθμό που θεωρούνται αξιόπινες πράξεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, προκειμένου να εντοπισθούν και να συλληφθούν οι υπεύθυνοι, να απαγγελθεί κατηγορία, να ασκηθεί δίωξη ή να εκδοθεί απόφαση κατ' αυτών.

2. Όταν, για τους σκοπούς ποινικής έρευνας, η παρακολούθηση των τηλεπικοινωνιών επιτρέπεται από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους (του «παρακολουθούντος κράτους μέλους») και η τηλεπικοινωνιακή διεύθυνση του αναφερομένου στην εντολή παρακολούθησης ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους (το «προς ο η γνωστοποίηση κράτος μέλος») από το οποίο δεν χρειάζεται τεχνική συνδρομή για να διενεργηθεί η παρακολούθηση, το παρακολουθούμενο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται γνωστοποίηση για την παρακολούθηση:

- α) πριν από την παρακολούθηση, όταν γνωρίζει ήδη κατά την εντολή της παρακολούθησης, ότι ο παρακολουθούμενος ευρίσκεται στο έδαφος του προς το οποίο η γνωστοποίηση κράτους μέλους·
- β) σε άλλες περιπτώσεις, αμέσως αφού λάβει γνώση ότι ο παρακολουθούμενος ευρίσκεται στο έδαφος του προς το οποίο η γνωστοποίηση κράτους μέλους.

3. Τα στοιχεία τα οποία οφείλει να γνωστοποιήσει το παρακολουθούμενο κράτος μέλος περιλαμβάνουν:

- α) τα στοιχεία της αρχής που αποφασίζει την παρακολούθηση·
- β) επιβεβαίωση ότι έχει εκδοθεί νόμιμη εντολή παρακολούθησης σε σχέση με την ποινική έρευνα·
- γ) πληροφορίες προς το σκοπό του προσδιορισμού της ταυτότητας του παρακολουθούμενου·
- δ) στοιχεία για την αξιόποινη πράξη, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας και
- ε) την αναμενόμενη διάρκεια της παρακολούθησης.

4. Ισχύουν τα ακόλουθα, όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει τη δύναμη των παραγράφων 2 και 3 γνωστοποίησης:

- α) η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση, μόλις λάβει τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 απαντά αμελλητί το αργότερο δε εντός 96 ωρών, στο παρακολουθούμενο κράτος μέλος:
 - i) για να επιτρέψει τη διεξαγωγή ή τη συνέχιση της παρακολούθησης. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση, μπορεί να εξαρτήσει τη συναίνεσή του από κάθε όρο ο οποίος θα έπρεπε να τηρείται σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση·
 - ii) για να απαιτήσει να μην διεξαχθεί η παρακολούθηση ή να παύσει, εφόσον δεν επιτρέπεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση ή για τους λόγους που ορίζει το άρθρο 2 της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση επιβάλλει την προϋπόθεση αυτή, πρέπει να αιτιολογεί γραπτώς την απόφασή του·
 - iii) στις περιπτώσεις του σημείου ii), για να απαιτήσει να μην χρησιμοποιηθεί το υλικό που απεκτήθη από παρακολούθηση ενώ ο παρακολουθούμενος ευρισκόταν στο έδαφός του ή να χρησιμοποιηθεί μόνον υπό ορισμένους όρους τους οποίους θα καθορίσει. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση ενημερώνει το παρακολουθούμενο κράτος μέλος σχετικά με τους λόγους που δικαιολογούν αυτούς τους όρους·
 - iv) για να ζητήσει σύντομη παράταση της αρχικής προθεσμίας των 96 ωρών, κατά οκτώ ημέρες το πολύ, που θα πρέπει να συμφωνηθεί με το παρακολουθούμενο κράτος μέλος, προκειμένου να ολοκληρώσει τις εσωτερικές διαδικασίες που απαιτεί το εθνικό του δίκαιο. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση δηλώνει γραπτώς στο παρακολουθούμενο κράτος μέλος τους όρους που δικαιολογούν την αιτούμενη παράταση της προθεσμίας σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο·
- β) έως ότου ληφθεί απόφαση από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση, σύμφωνα με τα σημεία i) ή ii) του στοιχείου α), το παρακολουθούμενο κράτος μέλος:
 - i) μπορεί να συνεχίσει την παρακολούθηση και
 - ii) δεν πρέπει να χρησιμοποιήσει το υλικό που έχει αποκτηθεί ήδη εκτός εάν:
 - έχει συμφωνηθεί άλλως μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών ή
 - απαιτούνται επείγοντα μέτρα για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής κατά της δημόσιας ασφάλειας. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση ενημερώνεται ως προς κάθε σχετική χρήση και τους λόγους που την δικαιολογούν·
- γ) το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση μπορεί να ζητήσει περίληψη του ιστορικού της υπόθεσης και κάθε άλλη πληροφορία αναγκαία για να μπορέσει να αποφασίσει αν θα επέτρεπε την παρακολούθηση σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση. Το αίτημα αυτό δεν θίγει την εφαρμογή του προηγούμενου στοιχείου β), εκτός αν συμφωνηθεί άλλως μεταξύ του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση και του παρακολουθούμενου κράτους μέλους.

- δ) τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι μπορεί να δοθεί απάντηση εντός 96 ωρών. Προς τούτο ορίζουν σημεία επαφής, που λειτουργούν όλο το εικοσιτετράωρο, και τα περιλαμβάνουν στις δηλώσεις τους σύμφωνα με το στοιχείο ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 24.
5. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση τηρεί εμπιστευτικά τα στοιχεία που παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 3 σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.
6. Εφόσον το παρακολουθούν κράτος μέλος είναι της γνώμης ότι τα στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιηθούν σύμφωνα με την παράγραφο 3 έχουν ιδιαίτερα ευαίσθητο χαρακτήρα, μπορεί να τα διαβιβάσει στην αρμόδια αρχή μέσω ειδικής υπηρεσίας εάν υπάρχει σχετική διμερής συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.
7. Κατά την κοινοποίηση, δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 2 ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, κάθε κράτος μέλος δύναται να δηλώσει ότι δεν θεωρεί απαραίτητη την υποβολή πληροφοριών σχετικά με τις παρακολουθήσεις όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 21

Ευθύνη για χρεώσεις από οργανισμούς τηλεπικοινωνιών

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από οργανισμούς τηλεπικοινωνιών ή παροχείς υπηρεσιών όταν εκτελούν αιτήσεις βάσει του άρθρου 18, επιβαρύνουν το αιτούν κράτος μέλος.

Άρθρο 22

Διμερείς ρυθμίσεις

Ο παρών τίτλος δεν αποκλείει διμερείς ή πολυμερείς ρυθμίσεις μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να διευκολύνεται η εκμετάλλευση σημερινών και μελλοντικών τεχνικών δυνατοτήτων όσον αφορά την νόμιμη παρακολούθηση των τηλεπικοινωνιών.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Άρθρο 23

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται δυνάμει της παρούσας σύμβασης επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη προς τα οποία διαβιβάζονται:
- α) για τους σκοπούς των διαδικασιών στις οποίες εφαρμόζεται η σύμβαση·
 - β) για άλλες δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες, οι οποίες συνδέονται άμεσα με τις διαδικασίες που αναφέρει το στοιχείο α)·
 - γ) για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής κατά της δημόσιας ασφάλειας·
 - δ) για οποιοδήποτε άλλο σκοπό, μόνον κατόπιν προηγούμενης συγκατάθεσης του διαβιβάζοντος κράτους μέλους, εκτός εάν το οικείο κράτος μέλος έχει λάβει τη συναίνεση του προσώπου το οποίο αφορούν τα δεδομένα.
2. Το παρόν άρθρο ισχύει επίσης για τα προσωπικά δεδομένα που δεν διαβιβάζονται αλλά λαμβάνονται με άλλο τρόπο κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.
3. Σε συγκεκριμένη περίπτωση, το διαβιβάζον κράτος μέλος μπορεί να ζητεί από το κράτος μέλος προς το οποίο διαβιβάστηκαν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να το ενημερώνει ως προς την γενομένη χρήση των εν λόγω δεδομένων.
4. Σε περίπτωση που έχουν επιβληθεί προϋποθέσεις για τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 7, το στοιχείο β) της παραγράφου 5 του άρθρου 18, την παράγραφο 6 του άρθρου 18 ή την παράγραφο 4 του άρθρου 20, οι προϋποθέσεις αυτές υπερισχύουν. Σε περίπτωση που δεν έχουν επιβληθεί παρόμοιες προϋποθέσεις, εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.
5. Οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 13 υπερισχύουν του παρόντος άρθρου, όταν πρόκειται για πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 13.

6. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για τα προσωπικά δεδομένα που λαμβάνονται από κράτος μέλος κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης και που προέρχονται από το εν λόγω κράτος μέλος.

7. Το Λουξεμβούργο δύναται, κατά την υπογραφή της σύμβασης, να δηλώσει ότι όταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ανακοινώνονται από το Λουξεμβούργο σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται τα εξής:

Το Λουξεμβούργο δύναται, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 1 στοιχείο γ) και σε συγκεκριμένη περίπτωση, να απαιτήσει, εξαιρουμένης της περίπτωσης κατά την οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει τη συγκατάθεση του προσώπου που αφορούν τα δεδομένα, να μπορούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να χρησιμοποιηθούν μόνον για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β), κατόπιν προηγούμενης συγκατάθεσης του Λουξεμβούργου σε σχέση με τις διαδικασίες για τις οποίες το Λουξεμβούργο θα μπορούσε να είχε αρνηθεί ή περιορίσει τη διαβίβαση ή χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης ή των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Εάν σε δεδομένη περίπτωση το Λουξεμβούργο αρνηθεί την συγκατάθεσή του εν συνεχεία αιτήσεως κράτους μέλους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, τότε οφείλει να αιτιολογήσει την απόφασή του γραπτώς.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Δηλώσεις

1. Όταν προβαίνει στη κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, κάθε κράτος μέλος υποβάλλει δήλωση στην οποία προσδιορίζονται οι αρχές οι οποίες, εκτός από εκείνες που αναφέρονται ήδη στην ευρωπαϊκή σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και στη συνθήκη Μπενελούξ, είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης και για την μεταξύ των κρατών μελών εφαρμογή των διατάξεων περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, και συγκεκριμένα:

- α) τις αρμόδιες διοικητικές αρχές ή υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1, εφόσον υπάρχουν·
- β) μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές για την εφαρμογή του άρθρου 6, καθώς και τις αρχές τις αρμόδιες για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 8·
- γ) τις αστυνομικές ή τελωνειακές αρχές που είναι αρμόδιες για τους σκοπούς του άρθρου 6 παράγραφος 5, εφόσον υπάρχουν·
- δ) τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες για τους σκοπούς του άρθρου 6 παράγραφος 6, εφόσον υπάρχουν και
- ε) την αρχή ή τις αρχές που είναι αρμόδιες για τους σκοπούς της εφαρμογής των άρθρων 18 και 19 και του άρθρου 20 παράγραφοι 1 έως 5.

2. Οι δηλώσεις που γίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να τροποποιηθούν ανά πάσα στιγμή εν όλω ή εν μέρει με την αυτή διαδικασία.

Άρθρο 25

Επιφυλάξεις

Επιφυλάξεις στο πλαίσιο της παρούσας σύμβασης δεν επιτρέπονται, εκτός από αυτές οι οποίες προβλέπονται ρητά.

Άρθρο 26

Εδαφική εφαρμογή

Η παρούσα σύμβαση θα εφαρμοσθεί στο Γιβραλτάρ μόλις επεκταθεί η ευρωπαϊκή σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής στο Γιβραλτάρ.

Το Ηνωμένο Βασίλειο θα γνωστοποιήσει γραπτώς στο Συμβούλιο τότε επιθυμεί να εφαρμοσθεί η σύμβαση στις αγγλονορμανδικές νήσους και την Νήσο Μαν, εν συνεχεία της επεκτάσεως της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής στα εδάφη αυτά. Το Συμβούλιο λαμβάνει την σχετική προς αυτό το αίτημα απόφαση κατ' ομοφωνία των μελών του.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα σύμβαση υπόκειται στην έγκριση των κρατών μελών σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών έγκρισης της παρούσας σύμβασης.
3. Η παρούσα σύμβαση, 90 ημέρες μετά τη δυνάμει της παραγράφου 2 κοινοποίηση από κράτος που είναι μέλος της Ένωσης κατά το χρόνο έκδοσης της πράξης του Συμβουλίου για την κατάρτιση της παρούσας σύμβασης, το οποίο εξεπλήρωσε όγδοο τη διατύπωση αυτή, αρχίζει να ισχύει για τα οκτώ αυτά κράτη μέλη.
4. Οποιαδήποτε κοινοποίηση η οποία διενεργείται από κράτος μέλος μετά την παραλαβή της όγδοης κοινοποίησης η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 2 θα έχει το αποτέλεσμα ότι, 90 ημέρες μετά την μεταγενέστερη αυτή κοινοποίηση, η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει μεταξύ του κράτους μέλους που προέβη σε αυτήν και των υπολοίπων κρατών μελών για τα οποία ισχύει ήδη η σύμβαση.
5. Μέχρις ενάρξεως ισχύος της παρούσας σύμβασης, δυνάμει της παραγράφου 3, έκαστο κράτος μέλος μπορεί, όταν προβαίνει στη βάση της παραγράφου 2 κοινοποίηση, ή οποιαδήποτε άλλη μεταγενέστερη στιγμή, να δηλώσει ότι, καθόσον το αφορά, η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις σχέσεις του με τα κράτη μέλη που προέβησαν στην ίδια δήλωση. Οι δηλώσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία της κατάθεσής τους.
6. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται μόνον στις αιτήσεις για αμοιβαία συνδρομή που υποβάλλονται μετά την ημερομηνία της έναρξης ισχύος της ή εφαρμόζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5, μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Άρθρο 28

Προσχώρηση νέων κρατών μελών

1. Η παρούσα σύμβαση είναι ανοιχτή προς προσχώρηση σε κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Το κείμενο της παρούσας σύμβασης, που καταρτίζεται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη γλώσσα του προσχωρούντος κράτους, είναι αυθεντικό.
3. Τα έγγραφα προσχωρήσεως κατατίθενται στον θεματοφύλακα.
4. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει για κάθε κράτος που προσχωρεί, ενενήντα ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησής του ή κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης, εφόσον δεν έχει ήδη τεθεί σε ισχύ κατά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας των ενενήντα ημερών.
5. Εάν η παρούσα σύμβαση δεν έχει αρχίσει να ισχύει κατά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησής τους, εφαρμόζεται στα προσχωρούντα κράτη μέλη το άρθρο 27 παράγραφος 5.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος για την Ισλανδία και τη Νορβηγία

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 8 της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (η «Συμφωνία σύνδεσης»), οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 θα τεθούν σε ισχύ για την Ισλανδία και τη Νορβηγία ως προς τις αμοιβαίες τους σχέσεις με κάθε κράτος μέλος για το οποίο η παρούσα σύμβαση έχει ήδη τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 ή 4, 90 ημέρες μετά την παραλαβή από το Συμβούλιο και την Επιτροπή των πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 της συμφωνίας σύνδεσης, για την εκπλήρωση των συνταγματικών τους προϋποθέσεων.
2. Οιαδήποτε έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης για κράτος μέλος μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 για την Ισλανδία και τη Νορβηγία, καθιστά τις διατάξεις αυτές επίσης εφαρμοστέες στις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ αυτού του κράτους μέλους και της Ισλανδίας και Νορβηγίας.
3. Οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πάντως δεν θα είναι δεσμευτικές για την Ισλανδία και τη Νορβηγία πριν από την ημερομηνία που θα καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4 της συμφωνίας σύνδεσης.

4. Υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 τίθενται τελικώς σε ισχύ για την Ισλανδία και τη Νορβηγία το αργότερο κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης για το δέκατο πέμπτο κράτος, που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη στιγμή της εκ μέρους του Συμβουλίου έκδοσης της πράξης για την κατάρτιση της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 30

Θεματοφύλακας

1. Θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης είναι ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο θεματοφύλακας δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ενημέρωση για την πρόοδο των εγκρίσεων και των προσχωρήσεων καθώς και για τις δηλώσεις και επιφυλάξεις και οποιαδήποτε άλλη κοινοποίηση απαιτείται της παρούσας σύμβασης.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addi ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

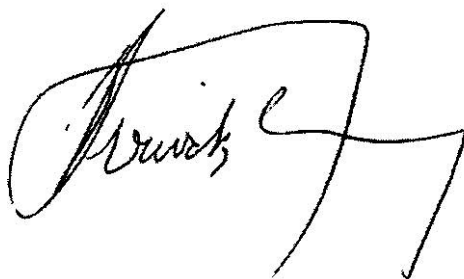
Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

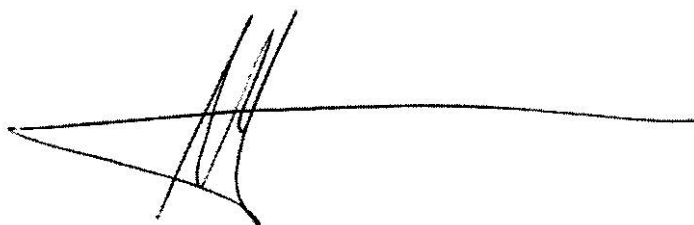
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

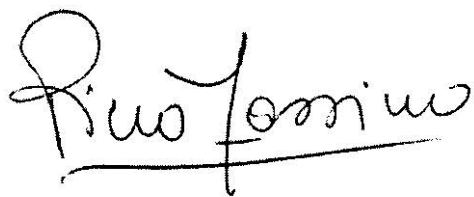
Pour le gouvernement de la République française

Flicth Guipon

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Rino Formica". The signature is written in a cursive style and is underlined with a single horizontal line.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a few stylized, connected letters that are difficult to decipher. It is underlined with a single horizontal line.

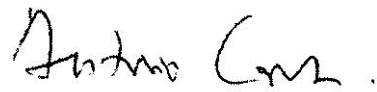
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be "H. de Koning". The signature is written in a cursive style.

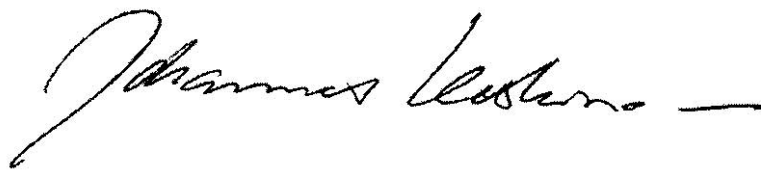
Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter Kerschbaum". The signature is written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Δήλωση του Συμβουλίου σχετικά με το άρθρο 10 παράγραφος 9

Όταν εξετάζει το ενδεχόμενο θέσπισης μιας πράξης όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 9, το Συμβούλιο θα σέβεται τις υποχρεώσεις των κρατών μελών δυνάμει της ευρωπαϊκής σύμβασης περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δήλωση του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με το άρθρο 20

Η δήλωση αυτή αποτελεί συμφωνημένο και αναπόσπαστο τμήμα της σύμβασης

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το άρθρο 20 εφαρμόζεται σε εντολές παρακολούθησης τις οποίες δίδει ο αρμόδιος υπουργός προς τις αστυνομικές υπηρεσίες ή τις υπηρεσίες τελωνείων και ειδικών φόρων κατανάλωσης όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο περί παρακολούθησης των επικοινωνιών, στόχος της εντολής είναι η ανίχνευση σοβαρών ποινικών αδικημάτων. Εφαρμόζεται επίσης σε παρόμοιες εντολές της Υπηρεσίας Ασφαλείας όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ενεργεί στο πλαίσιο έρευνας η οποία παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1.
